2015.okt.13-18.
Németország, Sellin

Téma: Kortárs tanúk története

Magyarország

Magyar-Német Baráti Társaság

A doberdói csata az egyik legvéresebb harc volt olaszterületen az első világháborúban, melyet a magyar-osztrák haderő 1916 augusztusában vívott meg főként magyar és szlovén nemzetiségű egységével. A csata a Karszt-hegység legnyugatibb részén, a doberdói fennsíkon zajlott.

Az olaszok, miután meghódították a Monfalcone és Ronchi körüli sík vidéket, megpróbáltak áthatolni a fennsíkon, hogy megszerezzék a Trieszt és Gorizia közötti fő út ellenőrzését. Súlyos küzdelmek és hatalmas áldozatok árán sikerült elérni céljukat. E harcokban sok magyar zalai katona vett részt.

Az isonzói csaták egyik hőse a zalatárnoki Tóth Lajos és felesége

Pálfi Terézia 1914 augusztusában.

Az isonzói harcvonalra vezényelték, ahol őrmesteri rangfokozatban vett részt az irtózatos harcokban. Erről így írt feleségének: „Sokan elestek közülünk, alig maradtunk – írta ennek kapcsán 1906. jan. 10-én, majd így folytatta:

”…..oly erősen támad a gaz ellenség (az eredeti szó olasz. de a cenzúra átsatírozta), pláne az ágyúharc oly erős, hogy nincs is olyan semmiféle pusztítás!”

Az első és a második világháborús emlékmű. A harcok során Kányavár 26 lakóját veszítette el.

Gyerekemberek a háborúban
„Isten vele édesanyám,
megyek a harctérre…”

Zala megyében 1944 végén – 1945 elején négy önkéntes fegyveres alakulatot szerveztek meg. A Dráva – menti Légió mintegy 300 leventéből állt. Gyűjtőhelye Tormafölde (kb. 8 km-re Pákától) volt, ahol az iskola termeiben szállásolták el a toborzottakat. Tagjait német egyenruhába öltöztették és németek kezdték kiképezni őket.

A zalai leventéket , akik serdülő korukat élték, nagyobb részt nyugatra hurcolták és rövid kiképzés után bevetették őket a négy csövű légvédelmi ágyúk mellé, önkéntes növendékként a Waffen-SS-be, páncélöklökkel, valamint páncélrémmel a vállukon kellett szembenézniük a szovjet és az amerikai acélszörnyetegekkel.

A képen Kovács József levente látható.

Török József lenti levente így emlékszik vissza: „Bremennél nagy légitámadást kaptunk, amely reggel 8 órától délután 2-ig tartott. Bennünket szerencsére nem ért találat. A legszörnyűbb támadás Berlin ostrománál volt 1945 húsvét vasárnap reggel. ….Égett a föld is. Jajgattak, sikoltoztak, rengeteg hulla volt a földön és a romokon.”

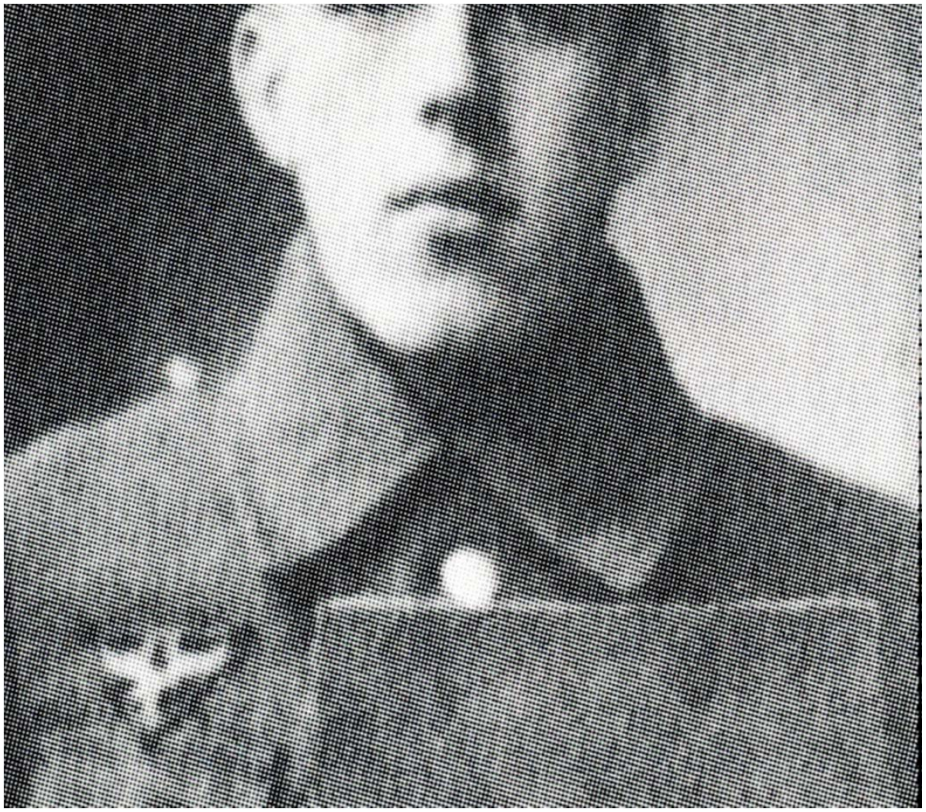

Herman József levente , a Luftwaffe segédszolgálatosa Varrelbuschban

A zalai leventék egy része a varrelbuschi repülőtéren különféle földmunkákat végeztek, mások a rövid kiképzés után a repülőteret körülvevő állásokban elhelyezett légvédelmi lövegekhez – a „ Flakkok”-hoz kerültek.

Az egységet többször átszervezték, az idősebbeket különválasztották.

Az egyik csoportot Gardelegenbe, onnan pedig Berlin védelmére vitték.

Tagjai zömükben nyugati, néhányan szovjet fogságba estek, mint Horváth István, Ihász János, Kancsal János.

A Wesendorfban elesett magyar leventék emlékezetére a németek hősi emlékművet állítottak. A még élő pákai leventék – Kovács Károly, Lapat József, Törő István – 1986-ban felvették a kapcsolatot a wesendorfi polgármesterrel az ott eltemetett leventék ügyében. 1998-ban avatták fel a magyar emlékművet, melyen 14 magyar levente neve látható. Az azóta eltelt több mint két évtized folyamán Páka és Wesendorf között hivatalos kapcsolat jött létre. Évente találkoznak a két község lakói, amely az iskolák közötti kapcsolattal is bővült.

A képen látható emlékmű Páka, Wesendorf községek partnerkapcsolatának 10. évfordulójára (2001) lett felavatva.

Készítője: Molnár Sándor Pákáról elszármazott kanadai állampolgár. A parkban Németországból származó tölgy emlékfa áll, mely a két község baráti kapcsolatait szimbolizálja a park egészével együtt.

Az emléktábla a II. Világháborúban elesett pákai illetőségű hős katonáknak állít emléket, feltüntetve az elesettek nevét.

Maginot – erődvonal Páka

A teljes védvonalat az 50-es évek hidegháborús hisztériája okozta, amikor a Sztálinista iránytól eltérő utat járó szocialista Jugoszlávia "komoly" ellenséggé vált. Akkor az volt a gondolkozás, hogy Titó, mint az imperialisták "láncos kutyája" valós fenyegetést jelent a béketáborra. Így szovjet biztatásra Magyarország nagyszabású építkezésbe fogott, a teljes Magyar-Jugoszláv határvonalon gigantikus védelmi rendszert hozva létre, több mint 600 km hosszan.

www.kameraaltal.hu

Arctűz, géppuska erőd. Az itt elhelyezett géppuska a védelem első vonalában tartotta tűz alatt a területet.

Akkori áron mintegy hétmilliárd forintért majdnem el is készült a mű 1955-re. Azonban Sztálin 1953-as halála után a magyar-jugoszláv viszony normalizálódása megkezdődött és 1955-re el is foszlott minden félelem a délről érkező támadással kapcsolatban.

Így 1955 októberében már el is kezdték erődrendszer bontását, ami a 60-as évek elejétől önkiszolgáló üzemmódba váltott, és helybéliek széthordtak minden mozdíthatót. Néhány éven belül a téglából épült létesítmények tönkrementek, a betonból épültek többségét pedig földdel temették be.

www.kameraaltal.hu

Magyarország EU csatlakozása 2004. május 1.

Kiss Bódog Zoltán, a Zala Megyei Önkormányzat elnöke ünnepi beszédében az integráció sarkalatos kérdéseire hívta fel a figyelmet. Magyarország legnagyobb kincsének a csatlakozáskor meglévő szellemi és szakmai felkészültségünket, humán erőforrásainkat nevezte meg a közgyűlés elnöke. Az Országgyűlés elnöke egy álom megvalósulásáról beszélt az uniós csatlakozás előestéjén. Úgy fogalmazott: hazaérkeztünk.

„ A XX. században voltak gyötrelmei, tragikus napjai a magyar nemzetnek. Sokan elhagyni kényszerültek e hazát szabadságvágyuk miatt, míg mások életüket adták azért, hogy változzon ez a világ körülöttünk, hogy a magyar nemzet a világ napos oldalára kerüljön” – idézte a múltat dr. Szili Katalin. – „Tizenöt esztendő alatt egyetlen kormány nem kérdőjelezte meg ezt az utat, egyetlen politikai erő nem vitázott azzal, hogy ennek az országnak igenis Európában van a helye.”

A Letenye Gorican határnál közösen ünnepelték a csatlakozást.

KÖSZÖNJÜK A FIGYELMET!